

til, at den ærede Ordfører meente, at det var en aldeles løs Sum, troer jeg dog neppe, at dette kan siges at være en rigtig Betragtning, idet jeg har henholdt mig til Udkastet, som det foreligger, har affaaaret kun det Meste af hvad der er forlangt til to Afdelinger for det andet Aar; der er endnu tilbage c. 500 Rbd., f. E. til Underviisning til en Ingenieurofficer; og det er ikke engang sagt, at det vil blive. Een hvert andet Aar; thi efter Hærloven kan kun Een avancere op hvert andet Aar, og han kan avancere op uden at gennemgaae ældste Klasse. Men hertil er der nu allerede efter mit Forslag 500 Rbd. til Læreronorar for at undervise denne Ene, som man tænker sig ville gaae med, og der er 1,200 Rbd. til Underviisning for 3 Artilleriofficerer i 2den Afdeling, som kunne avancere op hvert andet Aar efter Hærloven, og som er det højeste Antal, der kan avancere op; vel indrømmer jeg, at der kan være Flere, som ville søge ældste Afdeling i de to Afdelinger; men i Almindelighed vil det ikke blive stort Flere, end der kan have Haab om at avancere. Der er altsaa efter mit Forslag et meget betydeligt Beløb tilbage for det Antal Elever, man kan vente at faae. — Hvad den høitærede Krigsministers Betragtninger angaaer, da skal det være mig en stor Fornøielse at erkjende, at Ministeren har stillet sig moderatere i dette Spørgsmaal end ved Sagens første Behandling. Han har allerede udtalt, at han selv var kommen til den Anskuelse, at der muligt var Grund til at søge Planen for Underviisningen i ældste Afdeling stillet noget friere og maastee indskrænket noget, men i alt Fald til at faae det ordnet saaledes, at den theoretiske Underviisning ikke gik ud over eet Aar, selv om der muligen maatte blive nogen praktisk Øvelse. Hvis disse Antydninger vare udtrykte i den allerhøist approberede Underviisningsplan, saa skulde jeg med Fornøielse tage mit Forslag tilbage; men da jeg haaber, at Vedtagelsen af Forslaget vil give Anledning til, at Udvalget nærmere i det Specielle gennemgaaer Summen og derefter stiller Forslag om en Nedsættelse i samme, samt at det vil conferere med Krigsministeren om mulige Forandringer i Underviisningsplanen for ældste Klasse, saa nærer jeg det Haab, at det ikke

vil være vanskeligt at komme til en Overenskomst om dette Spørgsmaal, og dertil troer jeg, at det vilde bidrage, om mit Endringsforslag blev vedtaget. Derfor troer jeg under disse Forhold at maatte anbefale dets Vedtagelse som et meget probat Middel til, at vi til tredje Behandling kunne komme til en fuldstændig Overenskomst til alle Sider. Jeg vilde betragte det som det Heldigste; thi jeg kan i saa Henseende ikke opgive min Anskuelse i denne Sag — og der er maastee Andre, som have den samme —, at det er ikke heldigt, at naar vi senere forhandle om Officereskolen, naar der stilles Forslag om Summer dertil i Finantsloven, at vi da skulle have den Erindring, at den ikke ganske hvilede paa den ved Hærloven skabte Grundvold.

Ernst: Det ærede Medlem, som nu satte sig, meente, at jeg havde gjort mig skyldig i to Urigtigheder. Han tvinger mig derved til at bede om Ordet paany. Jeg har for det Første sagt, at Hærloven forudsætter, at Artilleri- og Ingenieurofficerer maatte — jeg har maastee, som det ærede Medlem sagde, sagt skulde — fortsætte Underviisningen udover et Aar i ældste Klasse, og jeg troer, at jeg har fuldkommen Ret heri; der staaer i Hærlovens § 91 udtrykkelig: „Underviisningen varer i Reglen et Aar, dog kan den for de Underafdelinger“ — ikke for de enkelte Elever, som et andet æret Medlem meente —, „for hvilke den ikke kan tilendebringes i denne Tid, fortsættes ind i det paafølgende Aar“. Jeg troer at kunne betragte det som en afgjort Sag, at man ikke vilde have sat dette ind i Loven, naar det ikke maatte forudsættes, at der var visse Afdelinger, hvis Underviisning ikke kunde afflattes i det første Aar. Derfor har jeg sagt, at Hærloven ganske bestemt har antydnet, at nogle Afdelinger skulde kunne fortsættes ind i det andet Aar. Jeg kan saaledes ikke erkjende, at jeg skulde have fremsat noget Urigtigt i saa Henseende. — Dernæst har jeg sagt, at hidtil har man paa Høistolen, efter at have fuldbendt det sædvanlige Officerestudium, tilbragt 4. Aar for at komme ind i Artilleri- eller Ingenieurcorpset, og det er factisk, thi det har været Tilfældet med mig selv; efterat jeg havde taget Officers-